

for det sidste år før ansøgningen om generhvervelse af førerret har bestået en køreprøve.

2.1.3. *Spiritus- og promillekørsel*

Der er i dag i færdselsloven ikke krav om forudgående køreundervisning i forbindelse med indstilling til kontrollerende køreprøve. I forbindelse med lov nr. 468 af 10. juni 1997 om ændring af færdselsloven, hvor promillegrænsen blev nedsat fra 0,8 til 0,5, blev der taget en række øvrige initiativer med henblik på en skærpet indsats mod spritkørsel. Der blev i den forbindelse blandt andet åbnet mulighed for, at generhvervelse af førerretten som følge af en ubetinget frakendelse på grund af spirituskørsel eller flere tilfælde af promillekørsel betinges af, at ansøgeren forinden den kontrollerende køreprøve gennemfører fornyet køreundervisning i alkohol og trafik. Det fremgår af lovens ikrafttrædelsesbestemmelse, at trafikministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af bestemmelsen.

Hensigten med undervisningen, et såkaldt A/T-kursus, er gennem undervisning i alkohol og trafik at lære kursisten andre strategier i forhold til den uheldige sammenblanding af de to handlinger.

Amts- og primærkommunerne vil i fællesskab udbyde brugerfinansierede A/T-kurser, som forventes at kunne igangsættes i begyndelsen af 2002. Det bemærkes i den forbindelse, at planlægning og igangsætning af kurserne har været baseret på et lavere antal kursister, end det vil være tilfældet efter lovforslagets vedtagelse, så det kan ikke afvises, at en vedtagelse af forslaget vil betyde en mindre udsættelse af afholdelsen af kurserne.

2.2. *Trafikministeriets overvejelser*

Da antallet af trafikulykker fortsat er meget højt, har Trafikministeriet nærmere overvejet, hvordan det lovgivningsmæssigt er muligt at ændre dels den generelle adfærd, dels i særdeleshed den adfærd, som de unge mænd udviser, og som kommer til udtryk i denne gruppes stærke overrepræsentation i ulykkerne.

På den baggrund foreslås følgende tiltag:

2.2.1. *Skærpet straf for særligt grove overtrædelser af færdselsloven*

Det er Trafikministeriets vurdering, at særlig hensynsløs kørsel, som f.eks. grove overtrædelser af hastighedsbegrænsningerne i tættere bebyggede områder, er mindst lige så farlig som spirituskørsel, og ministeriet finder derfor, at sanktionen for en sådan kørsel bør være i overensstemmelse hermed.

Der vil med forslaget blive indført hjemmel i færdselsloven til at idømme frihedsstraf i tilfælde af særlig

hensynsløs kørsel, herunder forsætlig fareforvoldelse og skade, hvor der ikke samtidig foreligger en overtrædelse af straffelovens bestemmelser om vold, forsætligt eller uagtsomt manddrab, grov uagtsom legemsbeskadigelse, forsætlig fareforvoldelse m.v. Bestemmelsen får således selvstændig betydning, hvor det ikke vil være muligt at idømme frihedsstraf efter straffelovens bestemmelser.

Ved forslaget lægges der således op til at give domstolene mulighed for ved pådømmelse af tilfælde af særlig farlig kørsel omfattet af lovens § 126, stk. 2, nr. 1, samtidig med afgørelsen om frakendelse af førerretten at kunne udmåle en kortere frihedsstraf. Skærpeelse af sanktionen for de groveste tilfælde af uforvarlig kørsel er således et yderligere signal fra samfundets side om, at den pågældendes kørsel i enhver henseende har været ganske uacceptabel, og at det ofte har beroet på rent tilfældige omstændigheder, at der ikke som følge heraf er indtruffet alvorlige personskadeuheld eller dødsfald.

Trafikministeriet har endvidere overvejet, hvorvidt de øvrige situationer i færdselsloven, hvor der er mulighed for at idømme ubetinget frakendelse af førerretten i færdselsloven, jf. § 126, stk. 2, nr. 2-4, også burde være omfattet af denne skærpede sanktion.

§ 126, stk. 2, nr. 2-4, vedrører situationer, hvor den enkelte kørsel i sig selv normalt »kun« ville medføre en betinget frakendelse, men på grund af, at der er tale om gentagne overtrædelser eller flere forhold, der samtidig skal pådømmes, indebærer, at den pågældende får frakendt førerretten ubetinget.

Da formålet med forslaget er at ramme de groveste former for uforvarlig kørsel, finder ministeriet dog, at de situationer, der er omfattet af § 126, stk. 2, nr. 2-4, ikke skal være omfattet af den skærpede sanktion, idet en kørsel, der i sig selv ikke hører under de groveste tilfælde af uforvarlig kørsel, herved vil blive bedømt uforholdsmæssigt hårdt i sammenligning med de øvrige strafpositioner i dansk lovgivning, ligesom afgrænsningen af, hvilke gentagelsestilfælde der bør være omfattet af den skærpede sanktion, vil give anledning til betydelige vanskeligheder.

Det er hensigten, at det alene er de tilfælde af uforvarlig kørsel, der er så grove, at de vil være omfattet af § 126, stk. 2, nr. 1, at der skal kunne idømmes frihedsstraf. Som eksempler på sådanne tilfælde – som ikke er tænkt at skulle være en udtømmende opregning af anvendelsesområdet for den foreslåede skærpeelse – vil alt efter omstændighederne blandt andet kunne tænkes grov kap- eller væddekørsel på gade og vej eller grov chikanekørsel. Endvidere er det hensigten, at straffen kan pålægges i de situationer, hvor der